

В ситуації, що склалася особливо важливою стає робота громадських та правозахисних організацій, що зобов'язані постійно нагадувати владній верхівці про її зобов'язання відносно забезпечення європейських стандартів з прав людини.

Враховуючи євроінтеграційну спрямованість України, для нашої держави стає надзвичайно важливим узгодження своєї правової системи з нормами європейської, а найголовнішим завданням стає забезпечення належного дотримання прав і свобод людини.

Законом України «Про Концепції Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу», комітету Верховної Ради України з питань євроінтеграції доручається обов'язкова перевірка всіх зареєстрованих законопроектів на їх відповідність та відсутність в них суперечностей законодавчим нормам ЄС [3].

Сліпе клонування зарубіжних правових систем може призвести до повного зруйнування не ідеальної, але відносно успішно діючої правової системи України, що з великою вірогідністю, може спричинити суттєві порушення прав людини.

Отже, першочергово варто зберегти позитивні напрацювання правової системи України й поступово доповнити їх найкращими здобутками європейського права.

В умовах Євроінтеграції права і свободи людини мають стати основою нової європейської України, а саме її істинною національною ідеєю, яка здатна об'єднати громадян України в справжній соціум, де громадяни пишатимуться своєю державою та якістю життя в ній.

Список використаних джерел:

1. Конституція України : станом на 15 трав. 2014 р. // Відомості Верховної Ради України. - 1996. - № 30. - Ст. 141.
2. Звіт Європейського Суду з питань прав людини аналіз статистики за 2014 рік - http://www.echr.coe.int/Documents/Stats_analysis_2014_ENG.pdf
3. Про Концепції Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу : Закон України від 21 листопада 2002 року № 228 // Відомості Верховної Ради - 2003 - № 3 - Ст. 12.

Забезпечення безпеки дорожнього руху як об'єкта адміністративно-наглядової діяльності

Очеретна Т.А., слухач 5-ДЗ курсу ННІЗН НАВС

З поступовим підвищенням показників економічного зростання в Україні, інтенсивності автомобілізації населення посилюються проблеми забезпечення безпеки дорожнього руху, охорони навколишнього середовища, раціонального розподілу транспортних потоків і впровадження автоматичного регулювання руху. Забезпечення безпеки дорожнього руху з кожним роком викликає все більшу увагу в усьому світі, її гострота визначається тим, що науково-технічний прогрес, одним із проявів якого є інтенсивна автомобілізація, призводить до ускладнення процесу дорожнього руху та зростання аварійності. Отже, особливого значення в цих умовах набула проблема забезпечення безпеки дорожнього руху, яка переросла в одну із найгостріших соціальних проблем.

Специфіка сфери забезпечення безпеки дорожнього руху як об'єкта адміністративно-наглядової діяльності полягає в тому, що відповідна група суспільних відносин складається саме в процесі руху: 1) транспортних засобів, які визначено як «пристрої, призначені для перевезення людей і (або) вантажу, а також встановлені на ньому спеціальні обладнання чи механізми» і до яких віднесено: «автомобілі, автобуси, самохідні машини, сконструйовані на шасі автомобілів, мотоцикли всіх типів, мопеди і моторолери, триколісні мотоцикли та

мотоколяски, транспортні засоби військових частин і об'єднань, великотоннажні автомобілі та інші технологічні транспортні засоби, що не підлягають експлуатації на вулично-дорожній мережі загального користування, трамваї, тролейбуси, гоночні і спортивні механічні транспортні засоби, трактори, самохідні машини, сільськогосподарська техніка, інші механізми, що підлягають експлуатації на вулично-дорожній мережі загального користування»; 2) пішоходів, тобто «осіб, які беруть участь у дорожньому русі поза транспортними засобами і не виконують на дорозі будь-яку роботу. До пішоходів прирівнюються також особи, які рухаються в інвалідних колясках без двигуна, ведуть велосипед, мопед, мотоцикл, везуть санки, візок, дитячу чи інвалідну коляску» [43]; 3) так і інших учасників дорожнього руху (пасажирів, погоничів тварин). Зважаючи на те, що транспортні засоби є об'єктом адміністративно - наглядової діяльності міліції і що на даний час відсутнє їх чітке законодавче визначення та перелік, у чинному Законі України «Про дорожній рух» доцільно закріпити поняття транспортних засобів та навести їх вичерпний перелік.

Безпека дорожнього руху - це система суспільних відносин, яка складається у сфері дорожнього руху з метою задоволення потреб його учасників у переміщенні та відображає ступінь захищеності цих учасників і держави від дорожньо-транспортних пригод та їх наслідків.

Таким чином, забезпечення безпеки дорожнього руху можна визначити як правотворчу, правозастосовну та правоохоронну діяльність державних органів та громадських організацій, наділених контрольно-наглядовими повноваженнями за дотриманням учасниками дорожнього руху, іншими фізичними та юридичними особами загальнообов'язкових правил, нормативів та стандартів, спрямованих на попередження та припинення правопорушень, притягнення правопорушників до відповідальності.

Список використаних джерел:

1. Правила дорожнього руху: Затверджені Постановою Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306 // Офіційний вісник України. - 2001. - № 41.
2. Про міліцію : Закон України від 20.12.1990 р. // Відомості Верховної Ради України. - 1991. - № 4. - Ст. 20.
3. Про дорожній рух: Закон України від 30.06.1993 р. // Відомості Верховної Ради України. - 1993. - № 31. - Ст. 338.
4. Про Положення про Державну автомобільну інспекцію Міністерства внутрішніх справ: Постанова Кабінету міністрів України від 14 квітня 1997 року // Урядовий кур'єр. - 17 квітня 1997 р.

Протидія корупції в ОВС України: проблеми, аспекти, міжнародний досвід

Павленко С.О., науковий співробітник відділу організації науково-дослідної роботи НАВС

За даними міжнародної неурядової організації Transparency International Україна належить до групи найбільш корумпованих країн світу [1].

Одним із найнебезпечніших видів корупції є корупція в органах внутрішніх справ, оскільки вона не тільки викликає негативний суспільний резонанс, а й підриває засади правової держави, перешкоджає розвитку громадянського суспільства, реалізації принципу рівності всіх перед законом, зацікавленості населення в підтриманні правопорядку.

Факти зловживань із боку працівників міліції негативно відображаються на іміджі всієї системи органів внутрішніх справ України, сприяють зростанню